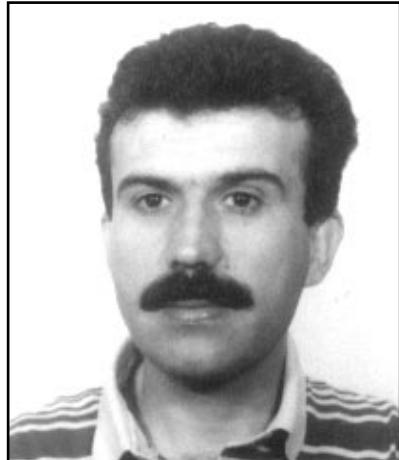

کاروان عومنہر کا کہہ سوور:

من که بستیک خاکی سهر نه م واقیعه یان پی رهوا
نه بینیم، دنیای گهوره خهیالم کرده هی خوم

(کاروان عومه‌ر کاکه سوور) هه رچه‌نده سه‌رهتای نووسین و دهست کردن به بلاکردن‌وه بـ سـاـلـانـی
نه و ده کان ده گـهـرـتـهـوـهـ، بـهـلـامـ لـهـ مـاوـهـ کـوـرـتـهـ دـاـ چـهـنـدـنـیـنـ کـنـتـیـیـ چـیرـوـکـ وـ رـوـمـانـ وـ یـادـاشـتـیـ بلاـوـکـراـوـهـتـهـوـهـ
چـهـنـدـانـیـ دـیـکـهـشـ بـهـرـیـوـنـ. لـهـ نـوـوـسـیـنـهـ کـانـیـاـ بـهـ زـمـانـیـکـیـ هـهـسـتـ بـزـوـبـنـ وـ نـاسـکـ وـ سـهـرـجـاـکـیـشـ وـ
تـهـکـنـیـکـیـ پـیـشـکـهـوـتـوـوـ وـ خـهـیـالـیـکـیـ بـزـیـوـ جـیـگـهـیـ خـوـیـ لـهـ نـاخـنـ خـوـینـهـرـداـ کـرـدـوـوـهـتـهـوـهـ. ئـیـسـتـاـ دـانـیـشـتـوـوـیـ
وـلـاتـیـ دـانـیـمـارـکـهـ لـهـ گـهـرـانـهـوـهـ ئـهـمـ دـوـایـیـهـ بـهـ کـوـرـدـسـتـانـ وـ بـهـنـیـازـیـ گـفـتوـگـوـکـرـدنـ چـهـنـدـ پـرـسـیـارـیـکـمانـ
روـوـیـهـ رـوـوـیـ کـرـدـهـوـهـ، ئـهـمـ شـیـوـهـیـهـ وـلـامـیـ دـانـیـهـوـهـ.

* دکری و هک چیروکنووسیک، جیاواز لوهی ئیمه دهیزانین، پیمان بلیتی کاروان عومەر کاکەسسور کیتىھ؟
- رەنگە کارەكتەرى ھەقايدەتىكى خورافى بىت و له
واقىعىدا بۇونى نەبىت. دىيارە ھەر ئەمەش پالى پىتە ناوم له

لاساییان دهکه مهوه، بگره هنهندی جار بهته اوی تیکه لیان ده بم. ئه و کاتهی خهربیکی نووسینی رومانی «ئای لهشیلیا لهشیلیا..!!» بوم، زوروتیکم له پیاویتکی دانیمارکی به کری گرتبوو. شهوتیکیان کاتژمیتر دوو له پرمهی گریانم دا و کابرا له خه و راپه ری. هاته زوروه که م، بوئه وی بزانیت چی روویداوه. منیش وتم: «هاله مرد». ئه و پرسی: «هاله کتیبه و بهم درنهنگی شه و چونت زانی مردووه..؟! خو تله فونت بو نه کراوه..!!» منیش دهستم بق کومپیوتوه رکم دریز کرد و وتم: «لیرهیده، کاره کتھ ریکی زور خوش ویستی ناو ئهه رومانه مه».. پرسی: «ناکرئ نه یکوزی..؟!»

* ئینجا به راستی نه دکرا نه یکوزی؟

- نه خییر، چونکه لای من مردن پیش ئه وی هه رشتیک بیت، کاریکی هونهربیه. بقیه ئه گهر توئه و رومانه و چیرۆکه کافنت خویندیتته وه، ده زانی که مه رگ بهو هه مسو قورساییه خۆبیوه و بهو فەزا دراما تیکیه دی یهینیتھ کایه وه، هیچ کاتیک کوتایی نییه، به لکو ده ستپیکر دنه و دیه کیه بے شیوازیکی جیاوازتر. ئه مهش ئه و جیاوازیه بیه، که دهمه وی له نیوان ناوی «مردن» و کرداری «کوشتن» دا بیدۆزمەوه. هەر ئه و پرسیاره تقو و هی ئه و پیاوە دانیمارکیه پرسیاری هه مسو ئه و کاره کتھ رانەن، که له دنیاى مندا دەمن و وزیه کی زور دەخنه کار بۆئه وی لیتی تیبگەن. ئه وان هه مسو بیان له فەزا یە کدا هەلە سوپرین، که بیرۆکەی «مسخ Metamorphosis» بە سەریدا زاله و له دنیا یە کدا زیان دەگۇزەرین، که له سەر پشتی ئەسپیدیلۆن بنیات نراوه. بە تایبەتی «نه وال» که گومان له بونی خۆی دەکات و نازانیت ماوە بیان مردووه.. دوا جار و دەچیتە ئەقلییه وه، که وک «گریگور سامزا» کاره کتھ ری سەرەکیي «مسخ» کافکا بۆ زیندە و ریک گۆراوه. ئه مهش زمانیکی تیکشکاوا و نامؤی بە سەر هه مسو بیاندا سەپاندوده. زمانیکی که له واقیعا دکاری پین ناکریت و گۆراوه بۆھیما.

* کاتئ چیرۆکیک دەنوسی، پیوستت بدوه نییه بزانی چەند لای خویندر سەرکەوت و تووی، ئینجا دەست بە نووسینی چیرۆکیکی دیکە بکەیت؟

- ئه مهه هەمان ئه و پرسیاره دیه، که دەلیت: «بۆکن دەنوسی؟». «سان زون پیرس» خۆی ئه و پرسیاره لە خۆی دەکرد و هەر خۆبیشی وەلامی دەدایه و دەدیوت: «بۆ خۆم». من هەرگیز گوئی بەھو نادەم کى بەرھەمە کانم دەخویتیتە وە، بەلام بەلامە و گرنگە لە چ ئاستیک بنووس و ئه و تەکنیکانه چین، که دەبیت بە کاریان بھیتەن. خەمی يە کەم نووسینە، نەک سەرکەوت نەن، چونکە نووسین پیووندیي بە خۆمە و هە بیه و سەرکەوت نیش بەوانی دیکە. تا را دەیه ک لە گەل «سارته» دام، که پیئی وايە هەلسە گاندى ئەوانی دیکە بۆئیمە

کتیببی «مندالیم ئاسکیک بوو بە سەر پەلکە زېپینە کاندا بازیازینى دەکرد» نیم..؟!

* چون بیرۆکەی چیرۆک لە لای تۆلە دایک دەبیت؟

- ئەمەش هەر پیووندیي بە پرسیاری يە کەمەوه هە بیه. من کە بونیتکی خورا فیم هە بیه و له دنیاى خەیالدا نقوم بوم، چ زەحمە تیک لە وەدایه باسى پروداو و خەلک و شتە کانى دەوروبەری خۆم بکەم. هە مسو ئه و چیرۆکانی تا ئیستا نووسیومن، هى سەر دەمی مندالیم. مەبەستم ئەو دەیه ئەوسا بیزرم لى کر دبۇنە و له خەیالدا گەورە ببۇن. وەک «خوان خۆزیه سايەر» تەنیا کاتیک دەتوانم خودی خۆم بە دی بکەم، کە لە بیرەوەر بیه کانى مندالیمدا نقوم دە بم. من کە بستیک خاکى سەر ئەم واقیعە يان پى رەوا نە بینیم، دنیاى گەورە خە یالىم کرده هى خۆم. ئەگەر ئیکە پیتەن وایه من چیرۆک نووسیکم و چیرۆکی فەنتازى دەنوسىم، ئەو دە دنیاى خۆمدا تا سەر ئیسقان ریالیستم، بگەر ریپورتاژ نووسیکم و دنیاى واقیعى خودی خۆم وەک خۆی بى هیچ دەسکاربیه ک دەنوسىمەوه. دەتوانم بلىم من چیرۆک نانوسىم، بەلکو دەیگیرمەوه.. خەلقى ناکەم، بەلکو هەر خۆی هە بیه. ئەمە ئه و کاتە بیه کە وادەزانم شتیکم نییه، بىلیم. يان قىسە بیکى گرنگ و کاریگەرم نییه تا بىدرکىتىم و شایانى ئەو دە بیت کەس گوتى لى بگەت. كەواتە حالتى چیرۆک نووسىن لای من، حالتى تىکى بىندەنگىيە. حالتى گەرانەوە بق مندالیم. ئەو حالتى بیه، کە هەست دەکەم کەسانىتى هەن لە من چاکتە دەدۋىن و راپا باشتريان هە بیه، زيانيان لای خەلکانى دى سەرنجىرا کېش تەن. له پووی كۆمە لایە تىيە و پەسەندىتن. لېرەو دەیه کاره کتھ ری جیاواز جیاواز پەيدا دەن. زور جار ئە و خەلکانە واقیعىن و ناوه کانىشيان ناگۇرم. وا رېك دەکەويت دوو سىن کەس بکەم بە يە کىتىک، بەلام و اتىکەل بە خەون و خەيالىان دەکەم، زەحمە تە هەستى پى بکەن. دىارە سەرنجىت داوه لە هەر يە کىتىک لەو کاره کتھ رانەدا چەند ھەلسوكەوت و تىرپانىنى جیاواز و دەز بە بیه کە هەن، ئەمە هە مسووی لە بەرئەو دەیه زىاتر لە كەسىتى لە ناو ئەو جەستانەدا دەشىن. من ھەندى سات ئەوان دەناسىمەوه و وەک ناسياویک، دۆستىک، ھاوريتىک، لېيان دەروانم، بەلام خۆم ھە مىشە بە لای ئەوانەو کەسىتى نامۆم. «جىهانگىر» ئى پالەوانى سەرەکىي چیرۆکى «جىهان لە فنجانى قاودا» بە «بۇودا» لە دایك پۈوه، بە «زەردەشت» فامى كەردىتە وە، بە «نىتاش» پېتگەيىو، بە «كامىز» ياخى بۇوه، بە «مارسىيل پرۆست» نائومىد بۇوه. ئەمە تەكىنەكى «بۇون بەویدى: تەقىمىص ٥» و چیرۆکە كەھى لە سەر بنیات نراوه. هەر بۆئە لە گەل نووسینى هە مسو چیرۆکى كەمدا، ئەو حالتە لای خۆشم دەخولقىت. وەک «سۆمرست مۆم» دەکە وە زىير کارىگەر بى کاره کتھ رەكانم و

ماوهیدکی کورتدا بهره‌هه میکی زورت پیشکهش کرد، بهلام له‌گهمل ئەوهشدا بهره‌هه کانت به راوه‌هی پیسویست به خوتنده‌واری کورد نه‌گئیشتونن. ئایا ئەو دواکه‌وتنه له‌بهر ئەوه ببو دره‌نگ دهستت دایه خوتندنوه، یان ھۆکاری دی ھەبۇون؟ ئەگەر بکریت باسی ئەزمۇونى خوتندنوه و خۆیتگەیاندنى خۆشتمان بۇ بکەیت.

- ئەگەر چىرۆك وەك ئەفراندن و گىرپانەوە باس بىكم، نەك وەك ئەفراندن و بە تىيىكىست كردن، ئەمە دەلىيىم من هەر لە مەندالىيىھە و چىرۆك نۇسۇم. لە كتىيىبى «مەندالىيم ئاسكىيىك بۇو بەسەر پەلکەزىرىينە كاندا بازىازىتىنى دەكىر» دا ئەو حالە تەم دەرخستووه، كە چۈن گۇرپانى شوپىن بۇوە هوئى ئەمەدى مەنييىكى مەندال لە «ئىستا» دا تۇوشى جۆرىيەك لە ئېغتراب بىم و سۆزى راپىدوو» لە ناخىمدا بۇوە ھەستىكى بەھېيز. ئەو بۇو بۇئەوەدى سەرنجى ھاوريتىيانى گەرەكە نۇتىيەكەم بۇ لاي خۆم راپىكىشىم و گۈيىم لەن بىگىن، ھەممىيىشە چىرۆك ھەلدەبەست و بۇم دەگىرپانەوە. ئەو چىرۆك كانە روخسارىتكى كۆمىدىيىان ھەبۇو و ئېستاش زۇرىيام لە بىر ماون. سەرددەمىكىش بۇ ئەمەدى خۆم لە داركارىيەكانى باوکم و مامۆستاكانم پىارتىزم، ھەر پەنام بۇ چىرۆك دەبدەر. ئەگەر ئەمەرى كۆمىدىيىلا لە چىرۆك كەكانى مەندادەبىنى، ئەمەھى ئەو رۆزگارىدە. من ھەر لە ھەولىير لە سى ئەرەكى زۇر جىاوازا زىياوم و خەلکى جىاواز جىياوازىشىم ناسىيە، كە ئەمە يارمەتىيدەرىتكى چاڭ بۇو تا رۇوداوى ھەمە جۆر بېبىنەم و لە شىيەوە زىيانى جىاواز تىيىگەم، دواترىش لە چىرۆكدا بەكارىيان بەھىيەنم. بە حوكىمى ئەمەدى پارتى بۇوم، ئەن نۇوسەرانەم خۆشىدەۋىست، كە بۇ بىر و باورە كەميان دەننۇسى. لە قۇناغى سەرەتايى زۇرىيە شىعەكانى «مام ھەزار مۇكىريانى» مەلەپەر بۇو. بەقەدەر ھەمە دىنبا دەلم بە دىوانى «من تىينوتىتىم بە گىر دەشكىيت» ئى شىئركۇ بىتكەس دەكرايدە. «عەبەدوللە پەشىيۇ» و «شەھىد جەمەيل رەنجىبەر» يىش كۈرى گەرەك و كۈلانى خۆم بۇون و خۇشىم دەۋىستەن. لە قۇناغى ناوهندى دەستم دايە نۇوسىيىنى شىعەری ھەزەللى، كە ناوم نابۇو شىعەرى فەل. ئەو شىعەرانەشم ھەر بە شىيەوە گالىتەجارى لەسەر خەلکى گەرەك و مامۆستاكانم دەننۇسى. گەرمانىيى

گورانیبیتیزه کانم بۆ شتی سه ییر
سه ییر ده گۆری و هەر کاتییکم
دەزاننی وا منداو و هەرزەکاری
ئەمسەر تا ئەو سەری شار
دەیانلێتەوە. برادەریکم ھەیە زۆربەی ئەو
شیعرانەی لای خۆی پاراستووە و خوشم
ھەندیکیانم له ییر ماون. له پال ئەوانەدا شیعرا
نە تەواهی تیشەم دادەنا. له گەل! «شوان سلیمان یاپە» ی

جاران له ته‌نگوچه‌له‌مه‌کانی

مرۆڤ دەدۋام، ئېستا له

مروف خوی

دہ دوپیم

نوونه کوا تۆمەتەکانى
نووسەریکى وەك «جىھاد
فازىل»، كە لە گۆشەيەكى
بچووكى گۇفارىكى سىاسىدا
دەيختە پال ئەو داھىنەرە و وەك دز و
نوڭەرى سەھىپىزىم بە خوبىنەرى دەناساند..!
* تۆ بە بەراورد لەكەل نووسەرانى نەوهى خوت
درەنگ لە دنیاي نووسىندا دەركەوتى، كەچى لە

چاون پیکھو توں

نه ده ويست، چونکه ئىئمە شىووعىيە كافان بە لادەر دەزانى، بەلام ئەو و «مامۆستا دلزار» يشىم بە شاعىرى چاڭ دەزانى. نۇوسىنى ئەو نۇوسەرانم لەبەردەكىد و بە خوتىنەرانم دەناساندىن. لە پىتگەي ئەوانەو زۆر نۇوسەرى سەر بە قوتابخانەي رېپالىزىمى سۆسىيالىستىم ناسى. لە ھەر كوتىيەك «مايكۆفسكى» و «ئاراگون» و «پاپلىق نيرۇدا» و ئەوانى دىكەم بىديبا، دەم خوتىنەدەد و لە دەفتەرىتىكدا دەمنوسىنىدەد. تەنانەت ئەوانەشم دەخوتىنەدەد، كە ئەو پىيىنانەم دەزىيان دەۋەستان، وەك «سارتەر» و «كامۆ» و «كافكا» و «جيىمس جۆپس» و «بيكىت». «فرۆيد» و ئەوانى دىكەشم ھەر دەخوتىنەدەد. ئەو ھەر بۇ ئەوهى منىش شارەزايىم لېيانەدەد، ھەبىت و بتوانىم لە بارەيانەوە راي خۇشىم بلىيم. بە ھەندى تەكىيىكى چىرۇك نۇوسىن ئاشتا بۇوم و زۆر وشە و دەستەوازىدى نۇى فىير بۇوم. ھەر ئەوسا بە ژمارە كۆنەكانى ھاوكارىدا چۈومەدەد و ھەم سوو ئەو گفتۇگۆيانەم خوتىنەدەد، كە لەسەر ئەدەبى پوانگەدا كرابۇون. بىيگومان من لاي «كەمال» و «فوئاد» دەكانىم دەگرت. تەنانەت پىيم وابۇو «فازىلى مەلا مە حمودە» يش لەسەر ھەقە، ئەگەرچى بە دەممى خۆى دەيىت، كە ئەو ھېچ لە ئەدەب نازانىت، بەلكو تەننیا وەك كۆمۆنيستىك ئەو ئەدەب بۇرۇۋازىيە بەلاوە دەنیت و شەرى لە دىدا دەكەت. نايشارەمەدە ئەوهى لەو ماۋەيەدا فېرى بۇوم، زۆر لەوانەي پىيىشۇوم زىاتر بۇو. ئەمە راپىدووى منه و ھېچ كاتىكىش لىتى پەشىمان نىم. جىياوازىي من و سەرچەمى ھاۋىرىكاكانىشىم ئەو بۇو، من بە پىلەي يەكەم بايەخىم بە ئەدەب دەدا و ئەوان ئەددەيان بە كەم دەزانى، تەنانەت لەسەر ئەوە زۇرىش رەخنەيان لى دەگرتىم.. ھەر بۇيە من زۇو گۇراپ. «عەزىز حەسەن مەھولان» ئىھاپىتشىم وەك من ئەدەبى خۇشىدەويىست، بەلام بە پىلەيەكى كەمتر. ئەويش ھەر وازى هيپنا. ئەو رۆزگارە كاتىن دەمانوپىست لە بەرامبەر رېتىمەكى دىكتاتورىدا ياخى بىن، ھەر ئەو رېتگايەمان شىك دەبرد. پىيم خۇشە ئەمپۇر رەخنە لەو رېبازە ئەدەبىيە دەگىرىتى، بەلام بەلام سەرەپە ئەو نۇوسەرانەي كە ئەوسا لە دەزگاكانى رېتىمدا كاريان دەكىد، ئېستا بۇ شىكاندىنى ھەندى نۇوسەر ئەمە دەكەنە تۆمەت و دەيدەنە پالىيان. من دواي راپەرین ھەستىم كەد لەناو ئەو قالبەدا جىيگام نابىتەوە و بە دىدگايەكى فەروانىزەدە روانىمە دىنیا ئىنۋىسىن. دەبوبايە ئەوهەش بلىيم لە زانكۆ كاتىم زىاتر بۇو و زۇرتىم دەخوتىنەدەد. ئاخى من ھېچم لە قوتابى نەدەچۈو. حەفتەي دوو رۆز دەچۈجۈم بۇ دەواام. ھەندى جار لەناو مەحازەرەيش كەتىپەتكەن بېرىپەن بە دەم خوتىنەدەد. سەكىتىرەكەمان زۆر خۇشىدەويىستىم و ھەرگىز ناوى منى لە مەلەفى غىابدا تۆمار نەدەكىد، ئەگىنا ھەر زۇو دەرەكراام. ئەو هاۋرىتىيەتىپەشمان بە شىيەتىپەكى سەپەر دەستى پېتىرىد و چېرىزەكى

هاوریم، که من «شوان عاره‌ب» م پن دهوت، زور جار به زمانه ساکاره خومن باسی ئه‌ده‌جان دهکرد و شیعerman بۆ یه‌کدی دهخویندەوە. حذم له میژوو دهکرد، بەتاپیه‌تی میژووی ئیسلام. خوشه‌ویستیم بۆ ئیمامی عەلی پالى پیتوه دهنان ھەر شتیک بخوینمه‌وە، که له بارهی ئەوهوو نووسراپیت. رۆمانی ۱۷ ای رەمه‌زانی «جورچی زیدان» م لەبەر بۇو، که باسی تیروکردنەکەی دەکات. ھیشتا پیوەندیم بە پارتییە و مابۇو، کاتنى له گەل ھەلگیرسانی پاپەرینی قوتاپیان حەزم له کتیبى مارکسی کرد. ھەر کتیبى ناوی مارکس و ئەنگلس و ئەوانى دیکەی بەسەر رەوە بۇوایه، دەمکپىن و دەم‌خویندەوە. جاریکیان له پەلپەلییان کتیبى «الأومة والبایلوجیا» م لى ببۇوە «الأمية والبایلوجیا». کاتنى له مالەوە بە دزیبە و خویندەمە‌وە، لە قالاقای پیتکەننیم دا. ئاخىر من بە دزبى باوکمە‌وە كتیبم دەخویندەوە. لە باغەلەمدا دەمشاردەنەوە و دەمھېتاناوە. ئەگەر نامىلکە بۇوایه، لەناو دەرىپى كورتەكەم جىيگاي دەبۈوهە و بە گەرتىتى دەگەيشتە شوپىنى ئارام. دەچۈومە حەمام، گوايە خۆم دەشۇم، بەلام بۆ چاۋىھەست ئاواهەم بەرددادىھە و كتىبە كانم دەخویندەنەوە. شەوان لە باغەلەمدا دەمنواندىن. ئىنجا لېم گىرا و گىرى لە ھەموويان بەردا. کاتنى دەھاتمە‌وە، دەپىشىكتىم. منىش فىللىيکى دىكەم دۆزىبە‌وە. لقى دار پەرتەقالە كىغانما بەسەر دیوارى ھەوشەدا شۆرپىبوونە‌وە و لەزىر ئەوانم دادەنان. بەبىن ترس دەچۈومە ژۇرئى و ھېچم پىن نەبۇو. دوايى دەمھېتانا و لە حەمام يان پاش ئەوهە ئەوان دەنۇوستىن، دەخویندەنەوە. ئەوسا خۇوم دابۇوە نووسىنى چىرۆكىش. تا ئە و كاتە تەننیا ھەندى چىرۆك و رۆمانى ئاسانم خویندۇوە وەك رۆمانه میژووییە كانى «جورچى زیدان» و ئەوانەي «ئىحىسان عەبدولقەددووس» و «گىيلەپپىاوا» عەزىز نەسىن و يەك دوانىيکى دىكە. كتىبە كانى «ئەنسىس مەنسۇور» يشىم پىيغۇش بۇو. پېشتر كە ئاينپەرەرەتىكى زۆر وشك بۇوم، حەزم له چارەي «نموال سەعداوى» نەدەكرد، بەلام لەو رۆزگارەدا بىرۇرام گۇرا و ئەويشىم خویندەوە. راپەرینى قوتاپىيان لە سەرەتاي هەشتاكاندا رۆزلىيکى گەورەي لەسەر پىيگەيشتنى مندا بىنى. بە حەماماسەوە دەمانخویندەوە و گفتۇرمەن لەسەر دەكردن. قوتاپاخانەي دوانا وندىي پزگارىي كوران ئە و سەرەدەمە وەك مەلەپەندىيکى رۆشنبىرى وابۇو و زۆر سوودى پىن گەياندەم. رۇوم كرده ئە و نووسەرە كورانەي، كە پىشتى چەوساواه كانيان دەگرت و بە گۈزىتىمى سەرمایدەریدا دەچۈونەوە. ئەمەيان بە حەماماسىيکى بىن و تىنە و خۆشەویستىيە كى سەير. «فوئاد مەجید ميسىرى» و «فوئاد قەرەdagى» و «شەھيد دلشاد مەربىوانى» و «كەمال میراودەللى» و «حەممە عەيد حەسەن» و «محەممەد فەريق حەسەن» م ناسى. «رەفيق ساپىر» م خوش

من و امزانی خویه‌تی. یه ک شهقی قایم له شوینیکی زور خراپی دا و به سه‌رسورمانیکی عهنتیکه‌وه ئاوری دایه‌وه. لیتم راما و چاوه‌کانی گریان ده‌هاویشت. تووشی شوک بوم. ئه‌وندنه تووره بیو، ده‌رفه‌تی نه‌دام بؤی روون بکه‌مه‌وه و داوای لیبوردنی لئن بکه‌م. بوم هات و پام کرد. خوم گه‌یانده به‌رده‌رگا و به پیچویه‌ناکاندا تا سه‌ر شه‌قامی به‌رده‌م زانکو نه‌وه‌ستام. له‌وی تاکسیم گرت و چوومه‌وه بؤز‌زووره‌که‌م له ده‌واسه. تووشی حاله‌تیکی زور ناخوش بوم و چه‌ند رۆژ نه‌مدده‌یرا بچمه‌وه بؤز‌دواام. دوایی باش بوم، که‌س باسی نه‌کرده‌وه. ئه‌مانه

حاله‌تی نوسین بوم و خه‌یالی کاریگه‌ریان پئی ده‌ب‌خ‌شیم.. زانکو بؤ من پئی بوم له

به‌سه‌رهاتی سه‌یر سه‌یر، که هنديکیان زور خوش و بی‌تکیان تا بلیتی تالن. دیاره رۆژگاری هه‌موویان ده‌نووسمه‌وه. له‌وی هاوریتی خوینده‌وار و هوشیارم بؤز‌هیدا بوم. زور وشهی نوی فیبر بوم. «عه‌زیز حه‌سهن مه‌ولان» م ناسی و زوریه‌ی کات به یه‌که‌وه بومین. ئه‌وه سروشته خوی زمانیکی زور ره‌وانی هه‌بوم. کاتنی قسسه‌ی ده‌کرد، من دیقه‌تم له و هونه‌ره دده‌ا. که ئه‌وه و شانه‌ی بیده‌که‌وه کوکر دقت‌ده و ده‌توانیت تا ئه‌وه ئاسته کاریگه‌ر بیت. هر چیم دنوسی، پیشانی ئه‌وم دده‌ا. من ئه‌گه‌ر هندي که‌س پیتیان و ایه به زمانیکی ره‌وان دنوسسم، ئه‌وه بدهشیکی هونه‌ره‌که‌ی بؤز‌هه و هاوریتیم ده‌گه‌ر پت‌ده‌وه. جاریکیان چیرۆکی «هونه‌ری چیشت لینان» ی منی خوینده‌وه. و تی بیرۆکه‌ی زور جوانی تیدایه، به‌لام هه‌ر که‌سین خه‌لکی لادی بیت و ئه‌مه بخوینیت‌ده، له قاقای پیتکه‌نین دده‌ا. هندي وشم به هله‌ه به کار هینابو و ئه‌وه راستیه‌کانی پئی و تم. ئه‌وه چیرۆکه باسی کوریتکی عه‌ره‌بی لادیتی ده‌کرد، که له به‌شه‌که‌ی خومان بوم و ته‌نیا بؤز‌هونه‌یان هینابو، تا قوتابیان بکاته به‌عسی و ببیتت سیخور به‌سه‌ریانه‌وه. بنه‌ماله‌که‌ی بؤز‌هه عرب‌کردن هاتبوونه بشاری که‌رکووک و کوردیشی ده‌زانی. رۆزانه شه‌ری به ئیممه ده‌فرؤشت. من نه‌متوانی زیانی ئه‌وه پیک و هک ختر بنوسمه‌وه، بؤیه گفرا و بومه که‌ستکی دیکه‌ی ته‌واو جباواز. له‌مه‌وه زانیم هونه‌ری چیرۆک هه‌میشه ریگره له‌وهی ئیممه که‌سانیک بخولقینین، ته‌واو خراپ یان ته‌واو چاک بیت. له‌وه دوو ساله‌ی به‌هۆی به‌شداری ته‌کردنم له «مه‌شقی هاوینه‌ی سه‌ریازی» له زانکو ده‌کرام، هه‌موویم بؤز خوینده‌وه ته‌رخان کرد. زور چیرۆکیش نووسی، به‌لام چونکه کۆمۆنیستیکی دوگماتیست بوم، سه‌رم له کاره‌کتله‌ره‌کانم شیواندبو و نه‌مدده‌هیشت به ئازادی خویان بزین. بی‌جگه له یه ک دوویکیان، ئه‌وانی دیکه‌م

خوی هه‌یه. رۆژیکیان من جلی قوتابیانم له‌بهر دانه‌بوم و ئیشیکیش که‌هه‌تبووه لای ئه‌وه. «دکتۆر ئیبراهم خه‌لیل» ی سه‌رۆکی به‌شه‌که‌مان له ژووره‌که‌ی خویه‌وه منی بینی به‌ویتا تیپه‌ریم و پیتی و تم مادام من ئه‌وه جلم له‌بهر دانییه، به هیچ شیوه‌یه که‌هه‌تله‌وه، به‌لام ئه‌وه به ئیشاره‌ت بانگی کردم و ئیشه‌که‌ی بؤز راپه‌راندم. له شپرzedییان له جیاتی لیشاکیسکه‌که‌ی خوم، یه ک مه‌له‌فی گه‌وره‌ی ئیشکاری قوتابیانم له سه‌ر میزه‌که‌ی هه‌لگرت‌بوم. به‌ناو ئه‌وه راپه‌وه و به‌رده‌م زانکویه‌دا پیاسه‌م ده‌کرد و قوتابیانم لیتم را‌ده‌مان. ئاوردیان دده‌ایوه و پیت پیت‌ده‌که‌نین. له پر براده‌ریتکی خوم بینی و به سه‌رسورمانه‌وه پیتی و تم: ئه‌ری

مردووت نه‌مرئ ئه‌وه چییه پیت..؟! ده‌لیتی ته‌مسیل ده‌که‌یت و دهوری موه‌زه‌فه کونه‌کانی تا پئی سه‌رده‌می مه‌ده‌حت پاشا ده‌بینی..!! کاتنی له خوم روانی و ئه‌وه شته سه‌یره‌م به ده‌ستم‌وه بینی، دیه‌نیکی ئیچگار عه‌نتیکه‌م هه‌بوم. ته‌زوویکی سارد له سه‌ره‌وه تا خواره‌وه وه ک چلووره به‌ستمی. ئه‌گه‌ر به‌قده‌در ئه‌وه تی ئین تیم پئی بوایه، ئاوا شپر زه نه‌ده‌بوم. ئه‌مه تیکشکانیک بوم بؤز گه‌نجیکی وه ک من. نه‌شم ده‌ویرا له ترسی سه‌رۆکی به‌ش بؤز بده‌مه‌وه. ئه‌وه زور پقی له من و هاوریتکانم بوم، چونکه رۆزانه هه‌ولی له‌گه‌ل لیکرده‌بوم و پیتی و تبووین ئیممه ده‌ستانم له‌گه‌ل تیکده‌ره‌کان تیکه‌ل کردووه. ده‌توانی تومه‌تیکم بداته پال و شوونزرم بکات. کاتنی ده‌رفه‌تم هینا و گه‌یاندمه ده‌ستی سکرتیره‌که‌مان، له پیتکه‌نینا هه‌ر پچرا. پیتی ده‌وت، من که‌وا هه‌موو مه‌رجیکی ئه‌کتله‌ری کۆمیدیم تیدایه، بؤچی ناچم بؤزه کادییا. ده‌یوت: «هه‌رچه‌ند تۆ ده‌بینم، حه‌سهن فایه‌قیم بیر ده‌که‌ویت‌ده‌وه». ئه‌وه ئه‌کتله‌ره کۆمیدییمه‌ی له‌گه‌ل «ئه‌نوره و‌جدی» و «له‌یلا موراد» و «زینات سدقی» دا ته‌مسیلی ده‌کرد. منیش ئه‌وه جاره به‌سه‌رهاتیکی خوم بؤز گیزایوه، که هه‌ر له و کۆلیزیتی په‌روه‌ده‌یده‌دا تووشی بیووم. ئیدی به را‌ده‌یه ک پیتکه‌نی، که‌وته سه‌ر میزه‌که‌ی و هیندەی نه‌ما بوم ببوروتیت‌ده‌وه. وینه‌گری هه‌بوم له‌نانو باخه‌کانی زانکودا به‌چه‌ند په‌نجاییه ک وینه‌ی قوتابیانی ده‌گرت و دوایی زانیمان سیخوری رژیمه. من و هاوریتکانم گالتله‌ی خوش خوشمان له‌گه‌لدا ده‌کرد و له سنور بردبوومنه ده‌ری. رۆژیک له سه‌ر قادرمه‌کاندا دکتۆریکم بینی و به‌ره‌وه ژووره‌که‌ی خوی ده‌چوو، که دوایی زانیم هی به‌شی زمانی عه‌ره‌بییه، بالا‌ی هه‌مان بالا‌ی وینه‌گرده که و قاته په‌ریووته‌که‌ی به‌ری هه‌مان شت بوم،

ده‌که‌م. بهین ویستی خوم له کات و شوینیتکی دیاریکراودا بونم ههبووه و ههیه. ههولییر و سلیمانی و موسل و به‌غدا و دواتر ئه‌لمانیا و دافارک و ههر شوینیتکی دی، که تیاندا زیام، بۆ من قه‌ده‌دیریکن و هیچ ده‌سته‌لاتیکم له هله‌زاردنیاندا نهبووه. باو‌دروم به‌وه نیبیه شوینیتک هه‌بیت له شوینیتکی دی چاکتر، یان خراپتر. شوینیتک نیبیه بۆ نووسین ده‌ستبدات و شوینیتکی دیکه دهست نمدا. ههر شوینیتک تایبەتمەندیتی خۆزی ههیه و له شوینیتکی ترى جیا ده‌کاتمه‌ه. هه‌بۆیه چیرۆک و رۆمان و شیعری جۆراوجۆریش همن، ئینجا باسی تووانای خەلق‌کردن‌وهی ئه‌و شوینانه دیتە گوری، که کت ده‌توانیت هونه‌رمە‌نданه بۇناو دنیا‌ی نووسین بیان‌گوییزیت‌وه. ئه‌و بیابانیه پیمان وايه له لمی وشك زیاتر ھیچی دیکه نیبیه، چیرۆک‌کنووسی شاره‌زا ده‌توانیت هه‌زاره‌ها کانیی سازگار و میرگی جوان و گه‌وه‌هه‌ری به‌نرخی تیدا بدوزیت‌وه. شوین ئه‌و‌ندە‌ری رووبه‌ریکی ده‌ره‌وهی مرۆفه، ئه‌و‌ندە‌ش هی ناو‌هه‌یه‌تی. ئه‌مە ئه‌و لۆزبکیه، که من ویستوومه له زۆریه‌ی چیرۆک‌که‌کاندا ئیشی بیت بکەم، به‌تایبەتی له «کارگەی بۇکه شوشە» دا. پیووندیی مرۆف به شوینه‌وه هه‌میشە له فەلسەفە‌دا پرسیاریکی جددیی بوده. پینج هه‌زار سال له‌مە‌و‌هه‌ر چینییه‌کان و توویانه: چونکه ئاسمان خە و زەوی چوارگوش‌هییه، بۆیه سەریش خە و پىچ چوارگوش‌هییه. مادام ئاسمان رۆز و مانگ و ئەستیه و با و باران و هه‌وره‌تربشقا و برووسکی هه‌یه، ئه‌و مرۆثیش چاو و ددانی هه‌یه، دەنگ و جووله و تۈورپەبۇون و ئاسووده‌بیی هه‌یه. ئه‌گەر زەوی خاوه‌نى شاخ و دۆل و تاویر و به‌رد و گژوگیا و دره‌خته، ئه‌و جهسته‌ی مرۆثیش شان و بنھەنگل و مەمک و چالوچۆلی و ماسوولکه و تۈوكى هه‌یه. چوار پەلەکه، واتە دهست و قاچ له‌برى چوار و هرزى سالن. دوازده بىرگە‌که وەک دوازده مانگ‌که‌سی سالن. رەنگە «ئىبن خەلدۇون» يەکەمین كەسىك بیت له رپوی سۆسۇلۇزبىیوه له و پیووندییه‌ی كۆلىيیت‌وه، بۆیه له رپوی تۆپوگرافياوه گۆز زەبیی بەسەر سى ناواچەدا دابەشکردووه و هەر يەكەيان جورى له مرۆف بەرھەم دەھیتیت، ئه‌و مرۆثانه‌ش هەلگری كۆمەلئى خاسیه‌تى جیاوازن. له تیپووانینی «رۆسق» شەوه مرۆف خولقاوی ده‌ستى سروشته و بەشیتکی دانه‌بېراییه‌تی. سەریز نیبیه ئه‌گەر شوین تا ئیستاش گرنگترین پەگەزی چیرۆک و رۆمان بیت. دەرکەوتتى شوین بەو زەقییه لای من لە‌وھشەوھ سەرچاوه دەگرتیت، که راپردوو گرنگترین کاتى سەرچەمی چیرۆک‌که‌کانه. پیم وايه ئه‌و پرسیاره‌ی ئیوه ئه‌وھش دەخوازى باس له و حالەتى گەرانه‌وه‌یه بۆ راپردوو بکەم، که من تیپووانینی خۆم بۆی هه‌یه و پیم وايه تەنبا «مندالبۇونه‌وه» و «ھەستکردن به گوناھ» نین، وەک تیپزى سايکولۆژى پیمان

بەکەلک نه‌هاتن. به هەرحال من له پۆلی شەشەمی ئاما‌دیدییه‌وه دەننووسم، که دەکاتە سالى ۱۹۸۵، به‌لام میزروویه‌کی زۆر کورتم له بلاوکردن‌وهدا هه‌یه. يەکەمجار سالى ۱۹۹۴ له گۆشاری «وان» دا، که له سویت دەرده‌چوو چیرۆک‌کیم بلاوکراییه‌وه دواتر له ۱۹۹۸ کۆچیرۆک‌کی «ئەسپیدیلۆن» م به چاپ گەیاند. سالى ۲۰۰۰ يىش رۆمانى ئائى له‌فیلیا له‌فیلیا...!! م کەوتە به‌رچاوى خوتىنەران، ئەمسالى يىش بەشى يەکەم و دووه‌می كتىيىبى «مندالىيم ئاسكىك بۇو بەسەر پەلکەزتىينە‌کاندا بازىزىنی دەکرد» م دەرچوو. بەلئى، من وەک پیتویست لای خوتىنەری كورد نەناسراوم. لەو كۆپەی کە له «۱۳/۶/۱۳» لقى هه‌ولیرى يەكىتىيى نووسەرانى كورد بۇی ساز كردم، لەمە دوام و نامە‌وئى جاريکى دیکە بچمە‌وه سەرى، به‌لام له‌گەل ئەوھشدا زۆر نووسەر لەبارە چیرۆک‌کە‌کانم نووسىيوبانه، کە هەندىتىكىان لىرەن. به‌لامە‌وه سەریز ئەو‌ندە خوتىنەر بەرھەمی منيان خوتىنەت‌وه، ئەو له كاتىيىكدا ده دانه نەگەيشتۇتە كورستان. هەندىتىك كۆپىيان كردووه و هي واش هەن داوام لى دەکەن، كاتىن گەرامە‌وه، بۆيان بنېرم. شتى نوي کە لېرەدا بەھۆى بىلىم ئەوھە زیاتر پېم خۆشە له رېتگەي كتىيە‌وه دەركەوم و زۆر حەز له گۆشار و رۆزتامە‌کان ناكەم. هەندى لەو گۆشار و رۆزتامە‌نم وەکو قەيسە‌رەپەيە‌کانى ناو بازار و نووسەرە‌کانم لە شىپوھى ئەو دووكاندارانه دىننە بەرچاۋ، کە هەر جارى بەويدا بېرىت، دەيانبىنیت و هیچ له جوولە و هەلسۇكە‌وتە‌کانيان ناگۆپىت. بېرىك لەو نووسەرە‌رانە زیاتر بۆ ئەو دەرده‌کەون باس له گەورەي ئەو تىكىستانە‌يان بکەن، کە تا ئەمە سى كتىيىبم چاپ‌کردووه و كردوونەت‌وه. من تا ئەمە سى كتىيىبم چاپ‌بۇون باس له يەكىتىش لە دەزگاي موکريانى چاوه‌پىتى چاپ بۇونە، تەنبا كۆپىك گېپاوه و ئەمەش يەكەمین چاوه‌پىتە كەمەش. زۆریه‌ى ئەوانەي لەو گۆشار و رۆزتامە‌دا خەرىكى تايپ كردىن، زمانى كوردى بە چاکى نازانى، بۆیه له هەر لايپەرەيە‌کدا دەيان هەلەي چاپ و هي پىنوس و خالبەندىت به‌رچاۋ دەكمۇيت. من زۆر گەرنگى بە شىپەوازى نووسىيىن دەددەم و دەترىم تىكىستانە‌کانم وەک ئەوھى خۆم دەمە‌وئى، نەكەونە بەرچاۋ خوتىنەر. ھيوادرام ئېۋەش ئاگادارى ئەم خالە بن.

* هەندىتىك شوین بەرده‌واام لای تۆ دووباره دەبنەوه وەک هەولیتىر بە قەلا و سەرجەم گەۋە‌کە‌کانىيە‌وه. ئايَا ئەم بايەخداشە تۆ بە شوین، مەبەستىتىكى تايىبەتىي لە پىشەوه هەي؟!

- من هەرگەيىز بۆ نووسىيىن پلانم نەبۇوه، بۆیه له هیچ كارىكىمدا مەبەستى تايىبەتى ناخەمە بەرچاۋ، به‌لام هەندى تىكەيەشتنى خۆم له شتە‌کانى دەوروبەرم هەمەشە دەبنە بېرۆکە‌و لای كارهكەتەرە‌کانم رەنگ دەدەنەوه. من باس له خۆم

که واته زیاتر له مهسه له یه که هاته گوپری و په گه زی جیاواز جیاوازیش ده رکه وتن، و دک مرؤث، سروشت، میژوو، به لام هه مسویان پیوهندیبیان بیهه کدییه و هه یه. سالی ۱۹۹۳ کاتی شه مهند فهر له شاری «کۆنهاگن» دوه به رو شاری ئله بورگ» سه فه رم ده کرد، دهیان شار و شارۆچکەم ده بینی و هه زاران دیهه نی جوان سه رنجیان را ده کیشام. دوای ئه وه به ئوتومبیل بمناو هه مان ئه و شارانه دا چو ومه وه، ئوسا هه ستم کرد دیهه نی جوانی دیکەی جیاواز جیاواز دینه به ریبنا ییم، که زور له وانه بیششو جیاواز بون و امده زانی من هه رگیز به و شارانه دا تبئنه په ریوم. ئاخه شه مهند فهر به قه راغی شاره کاندا تیپه په بیت و ئوتومبیل به ناوه راستیاندا. بقم ده رکه وتن ناخی مرؤفیش ئاوایه، دبیت به قه راغی و به ناوه راستیدا تیپه بیت و زیاتر له سه فه ریتکی بمناودا بکهیت. ئه مەم کرده ته کنیک. يه کەم جار له چیرۆکە کانم و دوایی چتر له رۆمانی «ئائی له فیلیا له فیلیا...!!» دا به کارمهینا. من هه رپوداویک، دیهه نیک، کارکتە ریتک زیاتر له جاریک و به شیوه جیاواز و لە کاتیکی جیاوازدا ده ده خست، بؤیه ئه وانه لە و ته کنیکه تیناگەن، پیشان وايه در ترداریم کردوو. میژووی ئیمە بە دریزایسی خۆی ئه وندەی هەشتاکان و نه و ددەکانی سەددەی رابردوو گۆرانکاری بە خۆیه و نه دیوو. هە لگیرسانی شەری عیراق و ئیران، گرتن و شونبىزىركەنی هەزارەها بارزانی لە چەند سەھاتیکدا، راپه پینی قوتا بییان، شەرپی بر اکوزى، ئەنفال، هەلە بجه، داگیرکردنی کویت، شەرپی کەند او، راپه پین، کوپرە، جاریکی دیکە و دوان و دە دیکە شەرپی بر اکوزى، کۆچى بە کۆمەل. من لە هەشتا و پینچەوە، کە چیرۆک دەنوسوم، لە ناو ئە و پووداوه خیرايانه دا حەبران و سەراسیمەم. هەست دە کەم بە رە وام پیتوویست بە ته کنیکی نوبىر و زمانی قوللىر بۇ دەرپىنى نەھینییە کانی ئە و میژوو و پر لە کارد ساتە. ئەمە هۆیە کى دیکەیە لە وە چیرۆک لە دریزیوونە و دایه. جا بە حۆكمى ئە وە نووسەر لای ئیمە زیاتر لە ناو پووداوه واقیعییە کاندا دە خولقیت، نەک لە ناو خودى خۆی، بؤیه ئە و پووداوانه زەمارەیە کى زور لە نووسەری هاوشیوویان هینا و تە ناو گۆرە پانە کە وە. ئەوانیش ئە دە بینی کە واشیپەیان بە رەھەم هینا وە. ئەمە شەرکی منی و دک چیرۆک نووسیتک قورس کردوو، چونکە بۇ ئە وە بەھوئ لە ناو ئە و هە مسوو دەنگەدا جیاواز بم و بخویندریمە و دبیت لە فۆرمى دیکە چیرۆک بگەریم. ئە و فە زایەی دواي راپه پینیش لە خوارووی کورستاندا هاتە کایه وە، بۇوە هوی ئە وە زەمارەیە کى زور لە نووسەری بە شە کانی تر پووی تیپکەن و بە رەھە میان بلا و بکەنە وە. دیارە من چ ئەمە میان و چ زۆریوونی زەمارە نووسەر ان پۆزە تیقانە دە بینم، به لام ئە رکى هەر یە کە شمان لە وە دا قورس تر دکات، کە دەمانە ویت و دک

جیهان بینیانە و هە یه، کە هەمان جیهان بینی سیاسییە کانه. واتە ئەوان زمانیک بە کار دەھین، کە پیشتر ئایدیو لوژیا ئە زمۇونى کردوو و بە تەواوی سوا وە تەوە. لە لایه کى دیکەش تە کنیکى گیپانە وە راستە و خۆ، کە لە بەنەرە تدا تە کنیکى گیپانە وە رپوداوى میژوو بییە، تا ئیستاش ئیشی پى دە کریت. ئەم تە کنیکەش بە زمانیکى ساکار جیتبە جى دە بیت و لە وزیدا نییە نه شوین و نه کات و نه رپوداوىش بە شیوه کی دیکە بخولقیتیت. ئەمە ئە وە ناگە یە نیت، کە چیرۆک نووس و رۆمان نو سمان نییە و دک چەمکیتکى سەری بە خۆ مامە لە يان لە گەل شوپندا کردىت و لە سیما واقیعییە کەمی خۆیان داب بیت، به لام ئە و هە ولانە زور زور کە من.

* چیرۆکە کانت زیاتر لە رۆمان نزیکن تا لە چیرۆکى كورت؟

- تو مە بە سەست لە کۆمەلە چیرۆکى «ئە سپیدیلۆن»، کە دواي راپه پین نووسراوە و بە قۇناغى دووەم داده نیت لە میژوو نووسینى چیرۆکى مندا، به لام ئە وانه بیش راپه پین بە رەھەم ھینا و مادەیە کى دى بە ناوی «سەدەی یە کەمی خەیال» چاپ دەکرین، زور کورتن. دیارە ئەمە يان پیوهندى بە جیاوازى بابەت و ئە زمۇون و بېرکردنە و تىگە يىشتن لە تە کنیکى نووسینە وە یه. رپونتر بلیم کارەكتەرى وا ھە یه زیاتر و شەر پیپویستە، بۇ ئە وە بە راستى دەرکە ویت و بەشىک لە كىشە کانى خۆیان بۆ دەریخات. سەرەتا مە بە سەستى يە کەم ئە و بۇ كەسى سەرەكىي چیرۆک باس لە خەمە کانى بکات و تەنیا لە گۆشە نیگايە کە وە لە ناخى خۆی بېوانیت، و دک چیرۆکى «خولە کانى فېرکردن» و «مانگا» و «شىرى مادەس» و ئەوانى دیکە، به لام کارەكتەرى چیرۆکە کانى دواي راپه پىنم خەمە کانیان گەورە تە دەنیا يە کى جیاواز تىپشىيان ھە یه، بؤیه پانتايىيە کى زیاتر لە خەيال داگیر دەکەن. ئەمە ش وادکات لە ناو قالبىتى کى تە سکدا جىتگا يان نە بىتە وە و بە دواي رپووبەری فراوان تردا بگەرپىن. بە مانايى دیکە من جاران لە تەنگوچە لەمە کانى مرؤث دە دوام و ئىستا لە مرؤث خۆی دە دويم. ئە وە بۇونى مرؤث تەنگوچە لەمە يە کى گەورە لە گەل دە دوروبەر پىتكەن يان، بؤیه هەر ئە ویش سەنتە رى پوودا و بە سەرەتە کانه. جاران ئە گەر لە باخچە يە کدا گولىتکى جوان سەرەنجى راپكىشاما يە و بموستايى بۇ یە كى دیکە بىگىر مە وە، ئە وە تەنیا باسى ئە وە دە زامن جوانىي ئە و چەند لە زەتى پى بە خشىيوم، به لام ئىستا دە زامن جوانىي ئە و گولە بە تەنیا ھى خۆي نىيە، بەلکو قەد و لاسك و گەلا و سەرجەمى باخچە كە و ئا و وھە و باخچە وانە كەمەش لە و جوانىي دا رۆلىان ھە یه. دە زامن ئە و گولە رۆزىتک سىيس دە بیت و درەنگ يان زوو باخچە وانە كەش دە مریت، رەنگە سەرجەمى باخچە كەش ويران بیت. بؤیه هيچيان فەراموش ناكەم.

تهنگوچه له مه يه کم هه يه، کاتئ باس له و ره گه زه ده که م. پييم وايه که م و زورش پيويهندبي به پرسپياره کانى ديكوهه هه يه. گرفتيرك که من ليردا ههستي پي بکه م، تهنيا ته كنيکه. روونتر بلليم من وزديه کي زورم دهوي تا ئه و «من» د نيره به «من» د مي بگويم. ردنگه ئمه به تهنيا گورپين نه بيت، به لکو دروست كردنيش بيت، چونکه ئه و «من» د ميييه له ناو زمانى كورديدا به ته او وي ونه و له گراماتيکي ئيمه دا خاوهنى سيمىاي هيج دهسته لا تيک نبيه. به پيچه وانه زور راناوي كه سى «personal pronoun» سره يه خوبىي خويان هه يه، له زمانى ئيمه دا تهنيا راناوي كه سى گشتى هه يه، كه ئه ويش به ته او وي هيما بو پياو ده كات، يان ده توانيين بلئين پياو دهستي به سه ردا گرتوروه. هه رو هها راناوي ئامازه «demonstrativt pronomen» يش، واته جيما كردنوه د ره گه زى نير و ميي که س و شته کان هه ر يه كيکه. بؤيه کاتئ کاره كته رېيکي مى له چيرۆكى پياو يكدا به و «من» د دددويت، ئه وه خويئنر وه د نيرتىك و هرى ده گريت. من ناچارم هه ر له سره تاوه ناسنامه ئه و ميي ده ربخه. ئه ويش له رېيکه هه ندى سىگنانلى تاييهت به خويئه و. بو نوونه چيرۆكى «خوتى كونه په پوو» ئاوا دهست پيده كات: «كه کاره با برا و گلۆيە کان کوشانه و، من خه رېيکي بؤيه كردنى نينوکه کانم بوم». ئيدى خويئر ده زانيت ئه وه كچيکه يان زن يك، دهنا و تيدهگات خوم يان پياويكى ديكه يه.. جاريکيان له گه ل برادر يكيم له ناو پاسيكدا بوم، كه زن يك ليي ده خورپي. به و هاوريتىيهم وت مه ته لىيكم هه يه با هه لىي بيئيت. له شوفيرتىكىان پرسى: «ئه و كورپى له گه لته، چىي تؤې؟». شوفيردكه وتنى: «كورپى و باوكىشى نيم». ئه و هاوريتىيهم هه رچه ندى كردى و كوشاي نه ييزانى بلئى شوفيردكه زن بوم، كه واته دايكيتى نه ك باوكى. له کاتييکدا ئه و به بەرچاویه و پاسه که ي لىدە خورپى. ئه و مه ته له به زمانى يكى ديكه بوايىه، هه رزو ده ده كه وت، به لام ئه و هاوريتىيهم له بەر دوو هت نه يزانى. يه كم: سەرچەمە شتە کان هى پياون و پياو نوونه يه کي ئاما ده يه بؤهه مسوو كاريک، چاك يان خрап. به كورتى پياو نه ك هه ر پاس، به لکو هه مسوو دنيا به ژنيشە وه لىدە خورپىت.. دوو هم: زمانى كوردى بنە ما يه کي پياوانه يه. ئيدى ئه مه كاري ئيمه له نووسەرى هه ر نه ته و ده يه کي ديكه زە حەمە تتر ده كات، کاتئ ده مانه وئى زن له كاره كاغدا بکەين به بابەت، ئه گينا من به هيج شىوه يه ك له گه ل ئه و رايەدا نيم، كه دەلىت تهنيا ئافرەت خۆي ده توانيت له بارهى خويئه وه بنووسيت. ئه و رايە چەمكى «تىيگە يشتن» ده كاتە مەحەك. له کاتييکدا لاي من رېيک لىرە وه خۆي پوچ ده كاتە و، چونكە نووسىن بؤئه و شتائهن لىيان تىيگەين،

دنهنگیکی نوی دهربکه وین. که واته ئەم سەردەمەی ئىئىمە وزەی زىباترى دەھى لەو سەردەمانەی «گۆزان» و «حوسىيەن عارف» و «شىئېركۆ بېتىكەس» و «شىئېرزاد حەسەن» و دواتر «بەختىيار عەللى» كە وەك پىتىچ دەنگى جىاواز خۇيان ناساند. دىيارە ئەم پىتىچ دەنگەم هەر روھەك غۇونە هيئىايەوە، ئەگىينا هەر لەو سەدەمانەدا دەنگى دىيكلەي ھاوشانى ئەمانەش ھەن، وەك «رەفيق سابىر» لە حەفتاكان و «رېتىوار سىيەھىلى» لە رۆزگارى ئەمپۇماندا. من پىيم وايد ھەممۇ ئەمانە رېتىخۇشكەن بۆ پەيدابۇنى چىرۇكى درىيىز و رۇمان، بۆئەوهى لەۋىدا خۇمان لە يەكدى جىاباكەينەوە. لە ئەدەبىي گەلانىشدا شتىيکى سەھىر نىيە، كە زۇر لە رۇماننۇسوھە چاڭكەكان بە چىرۇكى كورت دەستىيان پىيەركەدووھە دوايىي بەرھە دنياىي رۇمان ھەنگاوابيان ناواھ. «جيىمس جۆسىس» پېش ئەوهى بە ئىئىجگارى رۇو بىكانە نۇوسىيىنى رۇمان، چىرۇكەنۇسىيەكى زۇر سەرگەوتتوو بۇو. ئەگەر بشىي من دەلىيىم مەبەستىمە چىرۇك لە شىيەھى رۇمان و رۇمان لە شىيەدە چىرۇك بىنۇسىم.

* گرنگیه کی زور به نافرہت دهدہیت. ئەم گرنگیدانہ سہرچاوهیہ کی دیار بکراوی هدیہ؟ نایا کاتئ پیاو ددیہ ویت لہ بارہی نافرہتموہ بدیوت، ج تھنگوچہ لامہ یہ کی دیتھ سمر رینگا؟

- دوو تا سى پرسىيار له پرسىيارىكدا.. شتىكى جوانه..!!
پياوانى دىكەم بىش من ئەوندەيان لە بارەي ئافرەتهەو
وتتوە، شتىكىيان بۇ نەھىيەستۈرمەتەوە، تا لېرەدا بىلەيم. وەك
ھەلەبجە و ئەنفالى ليھاتووە. ھەست دەكەم ھەرقى من لەم
پرووھە باسى بکەم، سواوهتەوە. من ئىستا ھەق بەسەر
ئايىلۇقشىا و سىياسەتەوە نىيە، كە چۈن لىيى دەپۋان. خوشم
لەوە دەپارىزىم پەنا بۇ تىيۇرى سايكۈلۈزى بەرم، بەلكو تەنبا
وەك چىرۇكىنووسىتكى دەدۋىتم. با سەرتا رۆوبەرىك بۇ ئەمە
بەجيىبەتلىين، كە روارى «عەفەویەت» بەشىكە لە پرۆسەمى
داھىنان و كەم و زۆر دەستەلاتى نۇسەر كۆنترۆل دەكات.
پىشتىشىش وتم من بۇ نۇوسىين ھېچ پلانىيىك نىيە. بەلتى، كاتىن
كۆمۈنىيەت بۇوم، زۆرمە بەستىم بۇو لەسەر زىنى چەوساوه
بنۇوسىم و باس لە يەكسانىيى ئەو و پىاو بکەم، بەلام تىيىدا
سەركەن و نۇر نەبۇوم. بىتىجىگە لە چىرۇكى «قەرەج»، كە دواتر
سالى ۱۹۹۴ لە دەستىم بەرەللا بۇو و لە گۇشارى «گىزىنگ» دا
بلاوكىرايەوە، ئەوانى دىكەم لای خۆم گىلدايەوە. دواى ئەمە
بىيرم نايەت ويسىتىتىم لە رىيگە ئافرەتەوە پەيامىيەك
رەبکەيەنم و بە چاكىش لەوە تىيناگەم بۆچى ئافرەت بەو شىيۇ
زەقە لە دىنيا مىندا ھەيە. ئەوەي لام رۇونە ئەوەيدى، كە بۇ من
نۇوسىن لە بارەي ئافرەتەوە جىياواز نىيە لە نۇوسىن لە بارەي
مرۆش بەگشتى. كەوانە من ئىستا دەتوانم تەنبا وەلەمى ئەو
پرسىيارەت بەدەمەوە، كە وەك چىرۇكىنووسىيەكى پىاواچ

پاونڈ کم و تن

بهینمهوه. خوژگه ههموو نافرته تی دنیا به جاری گزانیسان
دهوت..!! چهند خوشحالم لهوهی که ئهو ئه زموونه تالهی له
زیانی تایبەتىي خۆم له گەل زىدا هەممە و ئەم توڑايدىيا يە لەو
رىيگايەدا پىيى گەيشتۇوم، نەبۇتە هوئى ئەوهى چېرىشى ئېجگار
گەھە، دەنگ. ئەم له گەتحكىمەدا تىۋقالت كەم بىتەھە
110.5

* لمو کۆرەتدا باستیکت له بارەی ئەزمۇونى چىرۇكىنوسىنى خوتىمە پېشکەش كرد و چىرۇكى «جىھان لە فنجانى قاوهدا» ت خوتىندە، راي جىزراوجىز لە لايەن نۇرسەرانەوە ھەبۈون و تۇۋەلامى، كەست نەدابەوە..؟

- ئەگەر لە بىرىت بىيت، من لەو باسەرى خۇيىندىمەوه، وتم: «تەنیا ئەو كاتە هيىز لە بەرھەمى خۆمدا دەبىن، كە لەكەلەمدا دەشىن و تەواوم نەكىردوون، ئىدى دواى ئەوه ئەو بايەخەمى جارانىيان نامىيىت، بۆيە ناشتۇوانم لە بارەيانووه بىدۈيم». من ئەو چىرۆكەم سەرەتاي سالى (١٩٩٣) نۇرسىيە. واتە ھەشت سال و نىو پېش رۆزى كۆرەكە. بە شايەتىي زۆر لە ئامادەبۇوانىش چىرۆكىيەكى سەركەوتتو بۇو، بەلام من دواى ئەوه كۆمەلېتكىچىرۆك و رۆمانىك و چواربەش لە كەتىبىي «مندالىي.....» م بەرھەم هيئاوه و تىپروانىنى زۆر جىاوازم بۆ نۇرسىن ھەيد. كەۋاتە دەمەيىكە ئەو شىۋاازم بە حىيەتىشىتتۇوه. ئەودى بىيەتتەراوردى نېوان ئەم چىرۆكە و چىرۆكى «كارگەي بۇوكەشىوشە» بىكات، كە وابزانم لەم زۇوانە بلاو دەبىتتەوە، دەزانى دوو ستايىلى تەھواو جىاوازن. زۆر لەوانەى گۆيم لى بۇون، تەنیا بۇ سىرىنەوە چىرۆكە كەم بۇون و گەفتۈگۈيان ھەلئەدەگىرت. يان شتىيەكىيان دەوت، كە من ھەر لېيانوھ نەدوابۇوم. «ئەدۇنىس» وتنى: «تۆ باست لە دىيەنى خۆرئاوابۇون كىردووه و ئەوان لەسەر دىيەنى خۆرەكتەن سەرزەشتت دەكەن». سەيرم لەوه هات من بە باسىتىكى دوورودىيەز بىرپەچۈجۈنى خۆمم لەمەر چىرۆك و پۆمانوھ خستە رۇو، كەچى ئەوان ھەر بە لاشىدا نەچۈون. هي واش ھەبۇو ھەقى بە خۆى دەدا باس لە ژيانى تايىھەتىم بىكات، كە ئەمەيان نە پىتۇندىي بە چىرۆكە كە و نە بە باسە كەمە بۇو. بەھەر حال لەو كۆرانەدا نۇرسەرى وشىار لە ئاستى نۇرسىينى خۆى تىدەگات. تۆ كاتىيەك پىشتر نۇرسىينى ئەو نۇرسەرانەت بىنېنىو و دەزانى لە چ ئاسەتىيەكىدان، ھەروھا ئاگادارى ئەودىشى كە ئەوان چ پىتۇانەيەكىيان بۇ قەبۇولىكىردن و سېرىنەوە ھەيە، ئىتىر بە ئاسانى ئاستى بەرھەمە كەي خۆشتت بۆ دەردەكەۋىت. كەسانىيەك ھەن لە ھەمۇو كۆرەكاندا ئەو قىسانە دەلىن و دەلىنەوە، كەچى وتارىتىكىيان لە بارەرى رەخنە و چىرۆك و شىعەر نابىنى ، چونكە ئەوان دەزانى لەم رېيگا يەوه ئەۋدىيى خۆيان بۆ خۆيىنەر دەردەخەن و ھەمۇو ئەو وەھمانە بەلاوە دەنلىن، كە سالەھايە گەورەبىسى خۆيانىيان لە پەنادا شاردۇتتۇوه. ئەوانە لەو كۆرانەدا دەرفەت دەھىتىن و دەپانەويت جەخت لەسەر «من ماوم» و «من بەرەدا مام» و «من كۆتايم نەھاتتۇوه» كانلى خۆيان بکەنەوە. ئەمە حالتىيەكى سايكۆلۈزىيە

له که ئەوانەی نھيئىن يە كانيان دەركە و تۈتون. ئەگەر بىكىت و تەيە كى «رۇلان پارت» بە كەمى دەسكارىيە وە وەرىگىرم، ئەو دەللىم من كاتىنى چىرۆك دەنۋوسم، باسى ئەو شتانە ناكەم، كە دەيانزازىم، بەلکو لەگەل خوتىنەردا لەو شتانە دەگەرىم، كە نايائازازىم. ئىستا من لېرەدا بە هوى ئەو پرسىيارانەوە گەيشتمە ئەودى بلەيم ئافرەت وەك ئەوەيلىنى تىيناگەم، دەبىتە كارەكتەرى چىرۆكى من. ژنى ئايدىالكراو لای من بۇونى نىيە. لەمە مۇو ژنەي لە دنياى نۇوسىنما دەن، يەكىكىيان نانا سم تايىەقەندىيە كى جىاواز لە هى پىاولە بىت. هەمۇ ئەم شتانە يان لە دەست دىت، كە پىاولە واقىعىدا پىيىنەوە بۇتنە خاودنى دەستەلات. هەروەها سەرچەم ئەو خەتايانەشىيان لىنى دەوهشىتەوە، كە پىاولە پىن تاوانبار دەكىرت. «ھىوا قادر» ئى هاوارپىم، كاتىنى بۆيە كەمین جار بىنىمى، پىيى وتم: «وامدەزانى ئەوەي ئەو چىرۆكىانەي ئەسپىدىلىقۇنى نۇوسىيۇ، جىوتى مەمكى جوانى وەك ھى كچانى پىتەوە». لە بەشى سېيىھەمى كەتىيەبى «مندالىيم.....»دا باسى شىكستى ناكاوى پىاولىك دەكەم، كە دەيەويى بەزۇوتىرين كات زن بىنېت و لە كورەكانى قارەمانى دىكە بخۇلقىنېت، و توومە: «ئەم بېرگەرنەوەي هەمۇ ئەو قارەمانانەي كاتى لە نەبەردەكىاندا تىكىدەشكىن و باوەرپان بە توانى خۆيان نامىتىت، ئەنجام بۆ دامىيىن زن دەگەرىتىنەوە و پىيىان وايد دەتوانى لەمۇ قارەمانى لە خۆيان بەرزتر بىتنە دى».. من خۆم ھەرگىز لە شىكستەوە باسى زن ناكەم و هېتىنانە دنياى قارەماناتىش لە گۆرىتىدا نىيە، بەلکو ئەو تەننیا وەك تىشىكاپلىيەتىك بۆ من دەبىتە جىيگاپ پرسىيار.. بەھەر حال من هەستىم بەوە كەرددووھ زن لە دنياى مندا گۈنگەترە لە پىاولە ۋەزارەشىيان زىاتە، بەلام وەك وتم بە ئايدىال نەكراون. لە واقىعىدا ھەندى جىاوازم. هەستىدەكەم ئافرەت ئەو بەشەيە كە رۆزگارنى لېيم جىاكارا دەتەوە و دەمە ويت بۆ خۇمىي بىگەرىتىمەوە. يان بە مانايەكى دىكە خۇمىي پىشىكەش بىكەم. هەر كامىيان بىت ھەر ئەوەيە، كە ئەو بەشىكىي «مېيىنە» لە جەستە و رۆحى «نېرىنە» ئى مندا خولقاندۇوە. ئەگەر بىتە زۇورەكەم، ئەوەندەت كاسىت بەرچاولە دەكەوتىت، بە رادىيەك وادىزانى من تۆمارگام ھەيە و كاسىت دەفرۆشم. جا كاتى سەرنجىيان لىنى دەددەيت، دەبىنى ئەو گۆرانىبېتىزانە بېجگە لە يەك دۇويەكىيان، كە ئەوانىش بە رۆحىتىكى ئافرەتەنەوە گۆرانى دەللىن، ئەگىنە سەرجەميان زن. باوەر ناكەم بىتۇان يەك دىپ بنووسم، ئەگەر گوتىم لە دەنگى گۆرانى ئافرەتىك نەبىت، جا گۈنگ نىيە بە چ زمانىتكى ئەو گۆرانىيە دەچۈتىت. رەنگە ئەو دەنگە بىت بەرداوام ئەو رۆحە «مېيىنە» يەم دەورۇۋەزىنېت و اام لىدەكەت زىاتە لە پىاولە باس لەو بىكەم. من دەللىم كەردىي زن لەناو لەردى دەنگىدایە، بەلام تەننیا بە گۆرانى ئەو گەورەيە دەردەكەوتىت. هەر دەللىتى من بۆ ئەوە گۆئى لە گۆرانىيەكەنلى دەگەرم، تا بەرداوام گەورەيى ئەو بىرى خۇم

چاونکہ وتن

له ریگای نووسینه وه بیکه یه نم، ئه وه یه با وه پم به جیاوازی بی دنگه کان هه یه. دلنیام دره نگ یان زوو نه وه یه کی دیکه ده دد که ویت، که ئه وه نده بی ده داده ده گه بیت ئاخز چهند قه بولکردنی جیاوازی بی کان له نووسینی ئیمه دا هه بوبه، ئه وه نده نایه ویت بزانیت کی شیعیری کی جوان، چبرؤکیتکی فه نتازی، رومانیکی گهوره، لیکولینه وه یه کی چاکی نووسیو. گهوره بی «گوتنه» به ته نیا له وه دا نه بوبه، که به توانایه کی بالا فیکری و ئه ددبیه وه ده بیو سی، به لکو هی ئه وه ش بوبو رووی کرده روزه لات و دانی به ئه ده ب و فیکر که يدا نا، که ئه وسا روزئتاو به چاویتکی نزمتر لمودی ئیستا لیسان ده روانی. ئه و تی: «ئه ده بی نه ته وه بی هیچ مانا یه کی نیبیه و ئیمه ئه مرو بده برو سه رده می ئه ده بی جیهانی هه نگاوه لدینین. ده بی هه مومان هه ولی هاتنی ئه م سه رده مه بده دین». ویستی ئه و تیرو اینه به ته اوی بگوریت، که ئه ده بی جیهانی ته نیا ئه ده بی روزئتاو ای ده گرت وه. له روانگه کی «گوتنه» دا قه بولکردنی ئه وانی دیکه، توانایه کی بی سنوری پیوسته، که له ئه قلی گهوره و کارادا ده دد که ویت. ئیمه به در تیابی میژرووی نووسینی خۆمان هه ندیک ته کنیکمان بۆ سپینه وه دنگه دزه کان داتاشیو و به رده وام په نایان بۆ ده بین، که ئه مانه ش له پیک ناوی وه ک «رەخنەی زانستی و ئه کادیی» و «نووسینی جددی» و «ئه ده بی بە پیز» و کۆمەلیکی دیکه هاوشیو و هی پیچه وانه وه ک «بە رەھمی لاواز» و «نووسینی ساکار» و «ئه ده بی وشک» و شتی دیکه دا بە رجمسته بوبون. یان وه ک له کۆرەکە شدا و تم له ریگه کی ناولینانه وه دهست بە سەر تیکسته کاندا ده گرین و هه ممو بە ها کانیان ده کوژین، که له راستیدا هه ممو ئه مانه له سانسۆری دەزگاکانه وه دەرچوون و بە نووسە راغان گە يشتوون. من هیچ جیاوازیه ک له نیوان قه بولکردنی رەها و سپینه وه رەهادا نابینم، چونکه له هه ردوو حالە تەکه دا سیستەمیکی بیرکردن وه، که له سەر بنە مای لیکدانه وه و رەخنە دامە زرابیت، بونی نیبیه و پولینکردنی کی ئاسان له گۆریدایه، که عەقلینیکی دۆگما کاری پیتدە کات و پابەندی هه ندى حالە تى سایکلۆژیه. ئیمه هە رگیز ناتوانین سیستەمیکی رەخنە بی له ناو ئه ده ب و فیکری خۆمان دا بە زربین، ئه گه ر پیشتەر گوتاری سپینه وه مان بۆ قه بولکردن نه گۆری بیت. واتە قه بولکردن ئینجا رەخنە، نەک سپینه وه ئینجا رەخنە. چونکه رەخنە هە رگیز له سەر شوینه وارى سپینه و دا دانامە زربیت. من پیم وا یه چیز کنوس ده بیت له هەر کە سیتکی دیکه زیاتر تۆلەرانس بیت و بە رەھمی خەلکانی جیاواز جیاواز قه بول بکات. با پیشى و ایت ئه مانه «لاواز» و «ساکار» و «وشک» ن. ئه دی ئه گەر وانه بیت، چون ده توانیت ئه و کاره کتە رانه بخولقینیت و خوشیشی بوبین، که ته او پیچه وانه خۆین..؟! بەلام ئەمە مانا ئه وه نیبیه لە بارهی

و ده رئنهنجامی پروردیه و تیرانیون و دارو و خانه. حاله تیغ ترابیکه، که ئهوان ئه مرؤ له دنیا نوسیندا تیکه و توون. هر بؤیه ئهوان زیاتر له گهل «پروخاندن»، نه ک «بنیاتنان» دا ئیش ده کهن، که زور جار ئه دارو و خانه له سه ر حیسابی رابردوی خوشیانه. ئهوان بهو قسانه یان هه مسو ئه و رایانه خوشیان هله لدده شیئنه و، که رېزگاری له بهرام بھر که سانیتیکی دی پیمانه و به مرگری بیان له شیوازیکی نوبتی نوسین کردووه. هه مسو ئه مانه نیشانه ده رکه وتنی نه ودیه کی نوبتیه، که به ئه قلایتیکی دیکه و به ستایلی جیاواز له کایه رېشنبری و ئه ده بیه کاندا کار ده کات. سهیره هه مسو ئه و ده قانه له کوره کاندا ده خویتینه و، دواتر له گوچار و رېژنامه کاندا چاپ ده بن، که چی ئهوان به نوسین هیچ ناره زاییه کیان نییه. ئهوان ئه گهر ده توانن تونیتیکی تورو له ده نگی نهودی ئیمه دا بخولقیان و به شهربیکه و خه ریکمان بکمن، که کهم و زور پیتوهندی بـ داهینانه و نییه، به لام له ئاستی ئه و نهودیه دوامانه و، که به هیزیتیکی گه ورده ترده و به پیگاویده، هیچیان له دهست نایهـت. ئینجا تو پروانه زمانی رېژنامه گهـری و بـ زانه بهـو سـاـکـارـیـهـیـ خـوـیـهـ وـ تـاـ چـ ئـاسـتـیـکـ دـهـ توـانـیـتـ چـاـوـیـهـ استـ بـیـتـ وـ خـوـبـینـهـ فـرـیـوـ بـدـاتـ. ئـهـ وـ رـېـژـنـامـهـ نـوـسـ وـ رـېـپـرـتـاـزـنـوـسـانـهـ هـهـمـیـشـهـ هـهـنـدـیـ رـسـتـهـیـ ئـامـادـهـ وـ لـهـبـهـ رـکـراـبـیـانـ لـهـ بـارـهـ ئـهـ وـ کـوـرـانـهـ وـ هـهـیـهـ وـ دـهـکـوـ «ـفـلـانـ»ـ وـ فـیـسـارـ بـهـ گـفـتـوـگـوـکـانـیـانـ کـوـرـهـکـهـیـانـ دـوـلـهـمـنـدـتـرـ کـرـدـ»ـ، ئـهـ وـ لـهـ کـاتـیـکـداـ دـهـبـیـتـ ئـهـوانـ ئـهـمـهـ وـهـکـ کـیـشـیـهـیـکـیـ جـدـدـیـ سـهـیـرـ بـکـمـنـ وـ ئـهـ وـ دـیـارـدـدـیـهـ بـخـهـنـهـ زـتـیـرـ پـرـسـیـارـهـ وـ،ـ چـونـکـهـ بـهـ رـاسـتـیـ ئـهـمـهـ زـیـاتـرـ کـیـشـیـهـیـکـیـ کـوـمـهـلـاـیـهـتـیـ وـ سـایـکـوـلـوـزـیـهـ،ـ ئـهـ کـ ئـهـ دـهـبـیـ وـ فـیـکـرـیـ...ـ بـهـهـرـ حـالـ نـاـکـرـیـ توـ کـهـسـیـکـ دـهـمـکـوتـ بـکـمـیـ،ـ يـانـ رـیـگـایـ قـسـهـ کـرـدـنـیـ پـیـ نـهـدـهـیـ،ـ گـوـایـهـ پـایـ باـشـیـ نـیـیـهـ.ـ منـ کـهـ دـوـوـ کـاتـرـمـیـرـ زـیـاتـرـ قـسـهـ کـرـدـ وـ ئـهـوانـ گـوـتـیـانـ لـنـ گـرـتمـ،ـ بـقـچـیـ دـهـ دـهـقـهـ بـیـدـنـگـ نـبـمـ وـ گـوـتـیـانـ لـنـ نـهـگـرمـ؟ـ!ـ کـنـ دـهـلـتـ ئـهـوانـهـیـ منـ وـتـمـ،ـ شـایـانـیـ ئـهـوـ بـوـونـ،ـ گـوـتـیـانـ لـنـ بـگـیرـتـ!!ـ منـ هـهـرـگـیـزـ وـهـکـ ئـهـ وـ نـوـسـهـرـانـهـ نـیـمـ،ـ کـهـ هـمـرـ کـهـسـنـ دـیـرـیـکـیـانـ لـهـ بـارـهـیـوـهـ بـنـوـسـیـتـ،ـ درـنـگـ يـانـ زـوـوـ بـهـ گـیـانـیـکـیـ خـیـلـهـ کـیـانـهـ وـهـلـاـمـیـ دـهـدـنـهـ وـ نـاهـیـلـنـ هـهـقـیـانـ بـهـسـهـرـ کـهـسـهـ وـ بـچـیـتـ.ـ ئـیـسـتـاشـ تـهـنـیـاـ وـهـکـ کـیـشـیـهـیـکـ،ـ کـهـ ئـهـ مرـؤـ لـهـ فـهـزـاـیـ رـېـشـنـبـیـرـیـ ئـیـمـهـ دـاـ بـوـونـیـ هـهـیـهـ،ـ باـسـیـ لـیـوـهـ دـدـکـهـمـ.ـ لـهـ گـهـلـ هـهـمـوـ ئـهـمـانـهـشـدـاـ هـهـسـتـ کـرـدـ جـیـاـزـیـهـیـکـ هـهـیـهـ لـهـنـیـوـانـ ئـهـوانـهـیـ دـهـ سـالـیـکـ لـهـمـوـبـهـرـ لـهـ کـوـرـهـکـانـداـ دـهـمـبـیـنـیـنـ وـ ئـهـ وـانـهـیـ ئـهـمـجـارـهـیـانـ روـوـیـهـ پـوـوـیـانـ بـوـوـمـهـوـهـ.ـ خـهـلـکـانـیـکـ هـهـبـوـونـ دـهـیـانـزـانـیـ بـهـ شـیـواـزـتـکـیـ شـارـسـتـانـیـیـانـهـیـ جـوـانـ گـوـیـ بـکـرـنـ وـ رـاـ دـهـرـیـنـ وـ رـهـخـهـشـ بـکـرـنـ.ـ ئـهـمـهـیـانـ بـؤـ منـ جـیـگـایـ خـوـشـحـالـیـ بـوـوـ.ـ منـ پـیـمـ وـایـهـ بـهـهـایـ هـهـرـ تـیـکـسـتـیـکـ لـهـوـدـایـهـ،ـ کـهـ چـهـنـدـ لـهـ ئـاـسـتـیـ تـیـگـهـیـشـتـتـنـیـ ئـهـوـانـیـ دـیـکـهـ دـاـ کـرـاـوـیـهـ وـ تـاـ چـ ئـهـنـدـازـهـیـهـ کـ دـهـتوـانـیـتـ رـیـکـایـانـ بـدـاتـ لـهـ بـارـهـیـوـهـ رـاـ دـهـرـیـنـ.ـ منـ یـهـکـیـکـ لـهـوـ پـهـیـامـانـهـیـ،ـ کـهـ دـهـمـوـهـیـ

له مهسهله گهوره کان بدات و خویندهوهی جیاواز هملنارگیرت. ههمان زمانی ئاخافتنه، كه له پیوهندییه كۆمه لایه تیبیه کاندا ئیشی پیتدەكەين و بۆ تیرکردنی پیداویستییه کانی پۆزنانه مان له بازاره کاندا به کاري دههینین. هر بۆيیه ئەوهندە له باره بۆ شەره جنیو و پەلاماردان و له توانايدا نیبیه جیاوازییه کان قەبۇول بکات. «ھابرماز» درەنگ درەنگ زانى «رۆتكاز» و «بیکەر» نازین و درەنگتریش بۆي دەركەوت «ھایدگەر» يش نازیبیه، يان نیمچەنازیبیه. تا ئیستاش رەخنەگرە کان بۆیان ساغ نەبۇتنوھە، ئاخۇ «کافكا» جوولەكە يەكى رەگەزیپەرسى دىز بە عەرب و موسالىمان بۇوه، يان بەپیچەوانوھە. بەتماوى لایان پۇون نیبیه «سارتر» و «كامۆ» لەگەل يان دىز بە نەتهوھە زېرىدەستە کان بۇون. لەم بارەيەوە راي زۆر جیاوازیان ھەيە. ئەزرا پاوندە» بە ئاشكرا لەگەل فاشیستە کاندا کارى دەكرد و درايە دادگاش، كەچى زۆر لە رەخنەگرە کان دەپرسن ئاخۇ بىرى فاشیستى لە دنياى ئەودا ھەبۇوه، يان نە، چۈنكە ئەوانە بە ئەقلىيکى گەورەوە ئیشیان بە زمان كردوھە. دواجار توانىييانە فەزايەكى فراوانى دىالۆگ لە ئاستى جىا جىادا بەپىنە كايمەوە، بەلام تو دەتوانى دەرەھق بەو رسەتىھەيە ئەو چىرۇكىنوسە دەرىپىرە، چى بلېيت، لە كاتىكدا خۆى روون و ئاشكرا ھەموو شتىكەت پىن دەلىت و ھەلگىرى هيچ نەتىنېيەكى نىبىيە. من لەو كۆرمەدا ھەستم كرد رووبەروو زمانىيکى ئاوا بۇومە تەھوھە، كە دىالۆگ ھەلنارگىت و دەبۈرايە بە ھەمان ئاست بىيەمە دەنگ. ديارە ھەرگىز ئەمە يان ناكەم. بۆ نۇونە گۆيم لە زاراوهى «رۆمانى فەلاھى» بۇو، كە من نە شتىكى ئاواام و تېبۈو و نەدەشكرا لەبارەيەوە هيچ بلېيم. ئەوهى دەكرا، كردم. ئەويش ئەوهبۇو و تم: «..... خۇشحالىم كە لە پىتىگە ئۇرسىنەوە فيئرى ئەوه بۇوم جیاوازىبىه کان قەبۇول بکەم». ماوهىيەك لەممەوبەر كاڭ «سەممە دە حەممە» دى چىرۇكىنوس رەخنەيەكى لەبارەي رۆمانى «ئاي لەقىليا لەقىليا...!!» دا بىلەك بۇوە. زۆر لە بۆچۈنە كانى دىز بە من بۇون و دەمتowanى و دەلامى يەك بە يەكىانى بىدەممەوە، ديارە بەو ماناىيەمى مەنيش تىيگە يىشتى خۆم بلېيم، نەك ئەوانەي ئەو بىرىمەوە، بەلام ھەستم كرد ئەو نۇرسەرە هيچ مەبەستى نەبۇوه من بىشكىنېيت، بەلكو راستگۆيانە تىيگە يىشتى خۆى لەسەر ئەو بەرھەمە نۇرسىبىوو. من بېتىجە كە كارتىكى پىرۋازىيى، نامەيەك كىيىش بۇ نارد و پىيم وت، كە ئەو جورئەت و راستگۆيىھەيم خۇشۈستۈوھە. ھەرودەها بۆم نۇرسى، لەو جیاوازىيانەدا دنيا يەك شت فيئر بۇوم، كە ئەمەش جوانىيى نۇرسىنە كە ئەو دەرەخات. ئەويش بە فاكس نامەيەكى بۆ ناردووم و ھەستىكى زۆر لەھى من جوانترى دەرىپىرە.

دیارده کان بیدنهنگ بیت و دیدگای رهخنیهی نه بیت. تو بروانه ماموستایان «ئەحمد مەد ئىسماعیل» و «رەھوف بىتگەرد» بەچ گیانیتکی گەورەوە بايەخ بەو دەنگە نویيانە دەدەن..! شاعیریتکی وەک «رەفیق ساپىر» بۆ يەكەمین جار ناوی منى بىنى و لە نامەدا سەرسامىبى خۆى لە ئاستى چىرۆكە كانم دەرىپى. بەبىن ئەودى بزانىت من كىتم، ئامادە بۇ كتىبىم بۆ چاپ بکات. «ئارامى كاكەي فەللاح» و «بەختىار عەلى» و «جەمال جەلال غەرب» و «عەبدولوتەللىپ عەبدوللە» ناوی منيان له هىچ شوتبىنەكدا نەبىستبوو و لەسەر «ئەسپىدىلىقون» يشيان نووسى. كاك «ساپىر رەشيد» دەيان ناوی ونى ئەممەسەر و ئەسەر لات و هەندەرانى بە خويىنەرى ئېيمە ناساندۇوه. بە پىتچەوانەي «ساپىر رەشيد» برادادىتكى لىتكۈلىنەوە لەسەر چىرۆكى نەوەدەكانى كوردى كردووه. كاتقى تەواوى دەكەي، بە سەرەنجامىك دەگەي، ئەوپىش ئەوەيە هەرچى چىرۆكنووسى چاک ھەن، خەلکى شارەكەي ئەون و خراپەكانىش ھى شارەكانى دى. ھەقىشم بەسەر ئەوەدا نىيە، كە ئەو برادادەرە چۆن لە ھونەرى چىرۆك تىنگىشتووه. ئەمەم ھەمان قىسى ئەو شاعيرەيە، كە خەلکى شارىتکى دىكەيە و پىتى وايە تەنبا بازىتىرى وى ئەمەرق شاعيرى گەورەتىيە تىدايە. چىرۆكنووسىيکى دىكەي كورد ھېرىشى كردىبووه سەر چىرۆكنووسان و تېبۈو، گوايە مىتروپان پىس كردووه. من هىچ لەوە تىنالاھم چىرۆكنووس چۆن دەتونىت مىزۇو پىس بکات. تو بلەتىي تاوان بىت كەسيك تىكىستىتىكى لاواز بنووسىت. ئەدى خۆى چۆن دلىنيا يە، كە ئەوانەن ئەو دەياننۇوسىت، شاكارن و مىزۇو پاک دەكەنەوە. ئەمەم ھەمان قىسى ئەوانەن، كە سالەھايە لە دەزگاكان بە بىانووچۇراوجۇر سانسۇر دەخەنە سەر دەنگى نووسەران. ئەمانە ھەمووپان بە لايەك، بەلام چىرۆكنووسىيکى دىكەمان لە چاپىتىكەوتتىكىدا وتېبۈو: «ئىستاش رقم لە ھەمۇ پىاپىتکى رەش بىستە، چونكە بەبەرچاومەوە عەرىفيتىكى رەشپىست و دردەگەپايدە جەستەي باوکم و پىاوانى گوند». ئەوەي لىتىدا بۆم دەركەوت ئەوەبۇو، كە ئەو چىرۆكنووسە بەبىن ئەوەي ئاگاي لىبىت بەشىتىكى گەورەتى لە خەيالى خۇبىدا سېرىپەتەوە و مليۋنان كەسى لە دنىا كەيدا بەدەناوە. راسىستەكانى ئەورۇپا تا ئىستا جورئەتىان نەكىردووه رېستەيە كى لەم شىۋەيە دەرىپەن و ھەرگىز بە زمانى ئاوا سادە و رووكەش نادوين. دەزانم من ئىستا بە ناچارى بازم دايە سەر مەسەلەيە كى دى، ئەوپىش ئەوەيە بۆ ئەوەي دەنگى ئەندرەن بخۇلقىتىن، دەبىت زمانىتىكى چىتر و دەولەمەندىرمان ھەبىت، كە بتوانىت بە گیانىتىكى فەلسەفييانە و بە عەقلەتىكى مەزىن كار بکات، ئەنجام ئەو توانىيانە بەدەست بەيىتىت، كە گۇرانىكارى و تازەكىردنەوە بەرددەمەيان لەسەر وەستاوه، بەلام ھېشتا پىوەندىي بەو مەسەلەيە پىشىووە ماوە. دەمەۋىتلىكىم زمانى ئېيمە تا ئىستا ھەزارە و نەيتوانىيە خۆى